

Abstrakt

Diplomová práce *Svoboda projevu v ČR* má za cíl přinést aktuální přístup k jednomu z nejdůležitějších lidských práv. Práce se zaměřuje spíše na aplikační stránku, proto v ní nenajdeme historickou genezi práva nebo třeba jeho myšlenkové zdroje. Najdeme v ní naopak teoretická východiska promítnutá do normotvorby, ale i aplikační praxe soudů a správních orgánů. Aplikací se rozumí zejména soudní vyvažování práva na svobodu projevu nejčastěji s osobnostními právy jakož i realizace různých omezujících opatření napříč právním řádem. V určitých dílčích tématech by měla představit připravovanou legislativu a upozornit na některé problémy, s jejichž řešením legislativci otálí.

Práce je strukturována do deseti kapitol. Prvních pět kapitol rozebírá obecná východiska svobody projevu a dává je do kontextu soudní praxe tuzemské i evropské. První kapitola vymezuje projev, shrnuje jeho dílčí aspekty a poukazuje na rozdíl mezi jednáním a projevem. Druhá kapitola definuje, co se rozumí svobodou. Třetí kapitola přináší shrnutí nejvýznamnějších mezinárodních smluv, které garantují svobodu projevu a popisuje jejich vliv na aplikační praxi. Čtvrtá kapitola se zabývá limity svobody projevu tak, jak je zakotvuje limitační klauzule čl. 17 Listiny základních práv a svobod, přičemž je srovnává s limitační klauzulí obsaženou v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Pátá kapitola osvětluje ústavní požadavky na konstrukci opatření omezujících svobodu projevu. Druhá polovina práce je věnována určitým společenským fenoménům, v důsledku jejichž existence jsme nuceni omezovat svobodu projevu. Tato část se věnuje fenoménům extremismu, hate crime, hate speech, terorismu a dezinformací. Kromě definičních znaků jednotlivých fenoménů přináší pohled na jejich právní regulaci se zaměřením na trestní právo.

Klíčová slova

Svoboda projevu, limity svobody projevu, omezující opatření